

Uneori

Ina M.

Uneori facem o buclă a timpului
În cerșeful patului vieții
Și hrănim visele verzi ale câmpului
Cu reperele joase-ale hărții.

În picioare stă vremea cuvintelor aspre
Și destinul nu iartă alegerea strâmbă,
În zadar ochii orbi se ridică la astre,
Gura-i stearpă și sângele curge din limbă.

Uneori timpul curge -n izvoare,
Tinerețea- n bătrân se rășcoală,
Un copil plânge iar că îl doare...
Lasă capul să-i cadă în poală,

Căci e mama aproape...-l sărută
Și bătrânul durerea o uită!